

Régiók Bizottsága vélemény Tárty: „Az Európai Bizottság uniós polgárságról szóló 4. jelentése, valamint az Európai Bizottság Alapvető Jogok Ügynökségéről szóló közleménye”

(2006/C 31/02)

A Régiók bizottsága,

TEKINTETTEL az Európai Bizottság uniós polgárságról szóló negyedik jelentésére (2001. május 1. – 2004. április 30.) – (COM (2004) 695 final);

TEKINTETTEL az Európai Bizottság Alapvető Jogok Ügynökségéről szóló közleményére (COM (2004) 693 final);

TEKINTETTEL az Európai Unió Alapvető Jogok Ügynökségének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatra (COM (2005) 280 final);

TEKINTETTEL az Európai Bizottság 2004. október 26-i határozatára, mely szerint az „Európai Bizottság uniós polgárságról szóló negyedik jelentésére” és az „Európai Bizottság Alapvető Jogok Ügynökségéről szóló közleményére” vonatkozóan az EK-Szerződés 265. cikkének 1. bekezdése alapján konzultációt kezdeményez az RB-vel;

TEKINTETTEL az Európai Bizottság 2005. június 30-i határozatára, mely szerint az EK-Szerződés 265. cikkének első bekezdése értelmében kikéri a Régiók Bizottsága véleményét az Alapvető Jogok Ügynökségének létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról;

TEKINTETTEL az Elnökség 2004. június 15-i határozatára, mely szerint az „Alkotmányos ügyek és európai kormányzás” szakbizottságot megbízta az „Európai Bizottság uniós polgárságról szóló negyedik jelentéséről” és az „Európai Bizottság Alapvető Jogok Ügynökségéről szóló közleményéről” szóló vélemény kidolgozásával;

TEKINTETTEL az Európai Unióról szóló szerződésre, nevezetesen annak 6. és 7. cikkére, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, nevezetesen annak második részére;

TEKINTETTEL a 2004. október 29-én aláírt, az európai alkotmányt létrehozó szerződésre, nevezetesen annak I-2., I-9. és I-10. cikkére, valamint az első rész VI. Címére – „Az Unió demokratikus élete” –, az „Alapvető Jogok Chartája” című második rész egészére és a harmadik rész III-129. cikkére;

TEKINTETTEL az „Európai Unió Alapjogi Chartájának kidolgozási folyamatáról” szóló véleményére (CdR 327/1999 fin ⁽¹⁾), az „Európai Unió Alapjogi Chartájáról” kiadott állásfoglalására (CdR 140/2000 fin ⁽²⁾), valamint az „Európai Unió Alapjogi Chartájának jóváhagyásáról” kiadott állásfoglalására (CdR 381/2000 fin ⁽³⁾);

TEKINTETTEL az „Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az uniós polgárok és családtagjaik a tagállamok területén való szabad közlekedéshez és tartózkodáshoz való jogára vonatkozó európai parlamenti és tanácsi irányelvre tett javaslatról” (COM (2001) 257 final – 2001/0111 COD) (CdR 287/2001 fin ⁽⁴⁾) szóló véleményére;

TEKINTETTEL „Az Európai Bizottság uniós polgárságról szóló harmadik jelentéséről” (COM(2001) 506 final) és „Az Európai Bizottságnak az Európai Parlament és a Tanács számára készített, a szavazati jog helyhatósági választásokon történő gyakorlásának módját, valamint a választhatóságot szabályozó 94/80/EK irányelv alkalmazásáról szóló jelentéséről” (COM(2002) 260 final) alkotott véleményére (CdR 121/2002 fin ⁽⁵⁾);

TEKINTETTEL „Az Európai Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához az Európai Unió érdekeit szolgáló információs és kommunikációs stratégiáról” szóló közlemény (COM (2002) 350 final) tárgyában alkotott véleményére (CdR 124/2002 fin ⁽⁶⁾);

TEKINTETTEL az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az uniós polgároknak és családtagjaiknak a tagállamok területén való szabad közlekedéshez és tartózkodáshoz való jogára vonatkozó 2004/38/EK számú európai parlamenti és tanácsi irányelvre;

⁽¹⁾ HL C 156, 2000.6.6., 1. o.

⁽²⁾ HL C 22, 2001.1.24., 1. o.

⁽³⁾ HL C 144, 2001.5.16., 42. o.

⁽⁴⁾ HL C 192, 2002.8.12., 17. o.

⁽⁵⁾ HL C 73, 2003.3. 26., 64. o.

⁽⁶⁾ HL C 73, 2003.3.26., 46. o.

TEKINTETTEL az Európai Parlament Polgári szabadságjogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságának jelentéstervezetére „Az alapvető jogok fejlesztéséről és védelméről: a nemzeti és európai intézmények szerepe, ide értve az Alapjogok Ügynökségét is” (előadó: GÁL Kinga– LIBE/6/25781);

TEKINTETTEL a független alapjogi szakértők hálózata által készített jelentésre – CFR-CDF.rapUE.2003.fr – az alapjogok 2003-as helyzetéről az Európai Unióban;

TEKINTETTEL az „Alkotmányos ügyek és európai kormányzás” szakbizottság által 2005. április 22-én elfogadott véleménytervezetre (CdR 280/2004 rev.2., előadó: **Claude du GRANRUT**, Picardie régió önkormányzatának tagja, Senlis város polgármesterének első helyettese, FR/EPP);

- 1) **MIVEL** az Európai Közösséget létrehozó Szerződés második része megteremtette az uniós polgárság intézményét; és a hozzá kapcsolódó jogok éppen azt tartalmazzák, hogy az Unió polgárainak joguk van a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz; a lakhelyük szerinti tagállamban a helyhatósági választásokon történő szavazáshoz és választhatósághoz; ahhoz, hogy olyan nem uniós állam területén, amelyben az állampolgárságuk szerinti tagállam nem rendelkezik képvisellett, védelemben részesüljenek a diplomáciai és konzuli hatóságok részéről; ahhoz, hogy kérelemmel forduljanak az Európai Parlamenthez, és beadványt intézhessenek az európai ombudsmanhoz; s ezeket a kötelezettségeket az európai alkotmányt létrehozó szerződés tervezete is tartalmazza;
- 2) **MIVEL** az uniós polgárság és az alapjogok gyakorlására elsősorban a polgárokhoz közel kerül sor; és a helyi önkormányzatok számos tagállamban jelentős hatáskörökkel rendelkeznek az anyakönyvi nyilvántartás, a hivatalos dokumentumok kiadása, de ugyanúgy az oktatás, a rendfenntartás, a szociális segélyezés terén is, amelyek nélkül nem lehetséges az állampolgársághoz fűződő tevékenységek konkrét gyakorlása és az alapjogok tényleges védelme;
- 3) **MIVEL** a közösségi döntéshozatal folyamatában mint szervezet a helyi és regionális hatóságokat képviseli és a polgárközeli demokrácia védelmezőjeként lép fel, igen fontosnak tartja az uniós polgárság jellemzőinek gyakorlatba történő átültetését;
- 4) **MIVEL** az uniós polgárság nem lép a nemzeti állampolgárság helyébe, de – mint ahogy az egységes piac és a strukturális alapokban megnyilvánuló szolidaritási politika kedvező hatást gyakorol az uniós tagállamok gazdaságára és azok állampolgárainak jólétére – az uniós polgárság előnyökkel jár a polgárok mint szabad, egyszerre felelősen cselekvő és biztonságot igénylő emberek, illetve mint gazdasági és politikai szereplők számára;
- 5) **MIVEL** az alapvető jogok védelmének hatékony volta, illetve fejlesztése alapját képezi mindenféle demokráciának, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség megvalósításának előzetes és alapvető feltétele;
- 6) **MIVEL** az Alapvető Jogok Chartájának beillesztése az európai alkotmányt létrehozó szerződésbe megerősíti az Unió törvényi kötelezettségét az alapvető jogok fejlesztésének biztosítására az összes, hatáskörébe tartozó politikai területen;
- 7) **MIVEL** feltétlenül szükséges az Unió polgárai számára garantálni jogaik gyakorlásának lehetőségét az Unió teljes területén,

a 2005. július 6–7-i 60. plenáris ülésén (a július 6-i ülésnapon) egyhangúlag elfogadta a következő véleményt:

1. A Régiók Bizottsága észrevételei

A Régiók Bizottsága

1.1. Észrevételek az Európai Bizottság uniós polgárságról szóló negyedik jelentése kapcsán

1.1.1 **köszönetét fejezi ki** az Európai Bizottságnak a – kérelmére kiadott – felkérésért, amely hasznos precedensként kompenzációt jelent a jelenleg hatályos szerződésekből (egységes szerkezetbe foglalt szerződések, 22. cikk) és az európai alkotmányt létrehozó szerződésből (III-129. cikk) egyformán hiányzó jogi alap miatt;

1.1.2 **üdvözli** – a polgárt az európai építkezés középpontjába állító és az uniós polgársággal külön fejezetben foglalkozó – Alapjogi Charta felvételét az alkotmány szerződésbe, ami kötelező jogi érvennyel ruházza fel a Chartát, és lehetővé teszi, hogy az Európai Unió bármely tagállamának állampolgára úgy érezze, hogy uniós polgárként új jogokat kapott és az Európai Unió névvel illetett újfajta közösség tagja lett;

1.1.3 **megállapítja**, hogy a Chartában ekképpen elismert jogokat – amelyek kiegészítik az alkotmány szerződésben szereplő jogokat, és amelyek kapcsolatban vannak a mindennapi élettel – az európai polgárok még mindig kevésbé ismerik;

1.1.4 **kedvezően vélekedik** az Európai Bizottság uniós polgárságról szóló negyedik jelentésében szereplő megállapítások összességéről, és **tudomásul veszi** azokat a kedvező változásokat, amelyek az uniós polgárság megteremtésével és a hozzá kötődő alapjogokkal kapcsolatban bekövetkeztek;

1.1.5 **megjegyzi**, hogy az alkotmány szerződés I-10. cikke megismétli és rendszerbe foglalja az EK-Szerződés 17–22. cikkeit, tisztázza a szabad mozgás és tartózkodás, az európai parlamenti és a helyhatósági választások esetében a szavazás és választhatóság jogának alkalmazását, és kiterjeszti az anyanyelven való kommunikáció jogát, amely mindezt csak az uniós intézményekkel kapcsolatban állt fenn, ám amellyel ezentúl a konzultatív intézmények esetében is élni lehet;

1.1.6 **üdvözli**, hogy beindult a párbeszéd a polgárok és a helyi és regionális önkormányzatok képviselői között, nevezetesen a jogok ismeretével kapcsolatos információk szükséglettel és azokkal a pozitív hatásokkal kapcsolatban, amelyeket joggal várhatnak a regionális és helyi hatóságok ide vonatkozó tevékenységétől;

1.1.7 **sajnálkozik** amiatt, hogy az Európai Bizottság negyedik jelentése – mely a fiatalokkal kapcsolatban megemlíti, hogy az uniós polgárság gyakorlásához szükséges képességek elsajátításához nevelőmunkára van szükség –, nem szól a regionális és helyi hatóságok szerepéről, holott egyes tagállamokban ebben a kérdésben ők az illetékesek;

1.1.8 megelégedéssel **állapítja meg**, hogy a szabad mozgás és tartózkodás joga az uniós polgároknak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz fűződő jogára vonatkozó irányelvnek köszönhetően kiteljesedett, ami jelentős előrelépés, a letisztultabb szabályozásnak a nemzeti jogrendszerekbe történő átvételét pedig 2006. április 20-ig végre kell hajtani;

1.1.9 ugyanakkor **sajnálkozását** fejezi ki amiatt, hogy nem kerül említésre a helyi és regionális hatóságok felelőssége az uniós polgároknak a fogadó tagállamban történő nyilvántartása szempontjából sem érkezésük időpontját, sem tartózkodásuk idejét, illetve a saját és családjuk helyzetének megváltozása esetén szükséges beavatkozásokat tekintve, miközben – adott esetben – rájuk hárul bejelentkezésük, szakmai vagy személyes megbízhatóságuk, lakáshelyzetük és az ott-tartózkodás első öt éve alatt szociális ellátásra való jogosultságuk ellenőrzésének a terhe;

1.1.10 **tudomásul veszi**, hogy az irányelv elhalálozás, szétválás vagy különválás esetén a családtagok számára elismeri az önálló tartózkodás jogát, s **üdvözli**, hogy – az irányelv tervezetről 2002. november 21-én adott véleményének (CdR 121/2002 fin) megfelelően – a „családtag” fogalmába ezentúl beleértendőek azok a nem házastársi kapcsolatban, de együtt élő partnerek is, akik származási országukban a házastársi kapcsolatban élőkkel azonos jogállást élveznek;

1.1.11 **úgy véli**, hogy ez az intézkedés indokolható ugyan, de félő, hogy az illetékes helyi hatóságok részéről támogató szociális intézkedéseket tesz szükségessé a területükön élő család javára, amire az európai jogalkotó nem gondolt, s **javasolja**, hogy ezért az irányelv végrehajtására megszabott kétévi időtartamot használgják fel az ilyenféle problémák rendezésére;

1.1.12 **kedvezően fogadja** a más tagállamban elhunyt uniós polgárok holttestének hazaszállítására vonatkozó eljárások egyszerűsítését, és tekintetbe véve, hogy az elhunytak eltemetéséről vagy elhamvasztásáról gyakran a településeknek kell gondoskodniuk, **úgy véli**, hogy az RB-t szorosan be kell vonni az Európai Bizottság szövegének folyamatban levő kidolgozásába;

1.1.13 **emlékeztet rá**, hogy az Alkotmány szerződés III. része szabályozza a belső piac működésének és az uniós polgárok – a munkavállalási jog gyakorlását biztosító – letelepedési szabadságának módozatait, s ebből következően a nemzeti jogszabályok végrehajtásából eredő korlátozásokat el kell törölni, a gazdasági és szociális jogokat pedig harmonizálni szükséges;

1.1.14 **megállapítja**, hogy annak elfogadottsága ellenére, hogy az európai parlamenti választások alkalmával az uniós polgárok szavazati jogukat a lakóhelyük szerinti tagállamban gyakorolhatják és ugyanott választhatók is, a 2004-es választások alkalmával kifejtett tájékoztatási és pedagógiai erőfeszítések a jövőben elmélyítésre szorulnak, s a polgárok részvétele a helyhatósági választásokon egyáltalán nem volt kielégítő;

1.1.15 elvben **támogatja** az Európai Bizottság azon javaslatát, hogy az uniós polgárok más tagállamok nemzeti választásain is részt vehessenek, de úgy véli, hogy nem határozhatja meg ennek a részvételnek a módozatait; **támogatja továbbá** az uniós polgárok részvételét a regionális választásokon és **készt rá**, hogy tanulmányozza részvételük módozatait, ami feltételezi a helybenlakás minimális időtartamának, valamint az egyes tagállamokban az e szempontból szóba jövő regionális szint vagy szintek meghatározását.

1.1.16 **üdvözli** a politikai pártok európai szintű továbbfejlődését, de **sajnálja**, hogy nem kérték fel vélemény alkotására a politikai pártok európai szintű jogállására és finanszírozására vonatkozó – az EK-Szerződés 191. cikke (2) bekezdésének alkalmazását jelentő – rendelet tervezetéről (?);

1.1.17 **örömmel fogadja** az Európai Parlamenthez és az Ombudsmanhoz benyújtott kérelmek számának növekedését, de **aggasztja**, hogy a kérelmek gyakran nem befogadhatók és ezekben az esetekben semmilyen következménnyel nem járnak.

1.2 Észrevételek az Alapjogok Ügynöksége kapcsán:

1.2.1 **véleményt kíván alkotni** az új szervezet tevékenységi köréről, feladatairól, földrajzi hatóköréről és felépítéséről, hiszen az új szervezet célja nem csak az uniós polgárok alapjogainak védelme, hanem azok kiterjesztése is az összes jelenlegi vagy jövő uniós tagállam esetében egyaránt;

(?) Az EK-Szerződés Nizzai Szerződés által módosított 191. cikke kimondja: „Az európai szintű politikai pártok az Unión belüli integráció fontos tényezői. Hozzájárulnak az európaiságtudat kialakításához és az uniós polgárok politikai akaratának kinyilvánításához.” Ezeket a rendelkezéseket az Alkotmány szerződés I-46. cikkének (4) bekezdése is tartalmazza.

1.2.2. **úgy véli**, hogy az ügynökséget el kell látni mindazon anyagi és szellemi eszközökkel, amelyek ahhoz szükségesek, hogy feladatait teljes függetlenségben elláthassa;

1.2.3. **úgy véli**, hogy az ügynökség tevékenységének az uniós jogszabályok, az immár az Alkotmány szerződés részét képező Alapvető Jogok Chartája és a benne szereplő rendelkezések alkalmazására kell összpontosítania az uniós polgársághoz kötődő jogok védelme és terjesztése érdekében;

1.2.4. **kiáll amellett**, hogy a tevékenységi kör kivétel nélkül felölelje a Chartában felsorolt, s nevezetesen a nemzeti kisebbségeket sújtó diszkriminációs eseteket, valamint **hangsúlyozza**, hogy különös figyelemmel kell kezelnie azokat a helyzeteket, amikor fennáll az alapjogok folyamatos megsértésének veszélye;

1.2.5. **úgy véli**, hogy az ügynökség legfontosabb feladata az információk – független, megbízható módszertanra és szakértői hálózatra támaszkodó – begyűjtése és elemzése;

1.2.6. **véleménye szerint** – ez szerepel a javaslatban is – az ügynökséget fel kell ruházni azzal a hatáskörrel, hogy az uniós intézményekhez mind pozitív, mind negatív értelmű ajánlásokat intézhessen jogalkotói és jogalkalmazói szerepükkel kapcsolatban;

1.2.7. **úgy véli**, hogy az ügynökségnek a hálózatok horizontális hatáskörrel rendelkező olyan hálózatoként kell megjelennie, amely képes az alapjogi charta által képviselt kultúra kiteljesítésére mind az Unió, mind a tagállamokon és a regionális és helyi önkormányzatokon belül, s ennek megfelelően az alapvető jogok egyes aspektusai tekintetében létrehozott minden szervezetet – például a Nemek Intézetét – hozzá kell csatolni;

1.2.8. **úgy véli**, hogy az ügynökség elemzéseinek hatókörét az uniós, valamint a tagjelölt és társult államok területére kell korlátozni, mivel a nem uniós országokra – a KKB hatókörébe – történő kiterjesztés a feladatok felhígulásához vezet és semmilyen újabb értéket nem teremt a létező nemzetközi – nevezetesen az ENSZ által megalkotott – szabályokhoz képest;

1.2.9. **emlékeztet rá** ugyanakkor, hogy az ügynökségnek olyan munkaprogrammal kell rendelkeznie, amelynek prioritásai garantálják hatékony működését;

1.2.10. **támogatja** azt a javaslatot, hogy az ügynökség működjen együtt az Európa Tanáccsal, az alapvető jogok kérdésében érdekelt nemzeti intézményekkel, illetve a független szakértők hálózatával, de saját maga ne készítsen országelemzéseket;

1.2.11. **nem elleenezné**, ha az ügynökséget az EU-Szerződés 7. cikke – illetve az Alkotmány szerződés I-59. cikke – megvalósít

sításának keretében, azaz abban az esetben, ha egy tagállam súlyosan és tartósan megsérti az Európai Unió alapját képező elveket, felkérnék vizsgálat elvégzésére, azzal a feltétellel, hogy a vizsgálatra a Tanács, az Európai Parlament vagy az Európai Bizottság kifejezett felkérésére és nem az ügynökség kezdeményezéséből kerülne sor.

2. A Régiók Bizottságának ajánlása

A Régiók Bizottsága

2.1. Az uniós polgársággal kapcsolatban:

2.1.1. **ajánlja**, hogy az Alapjogok Chartáját illesszék be az Alkotmány szerződéssel kapcsolatos kommunikációs kampányba, s az utóbbiba vonják be a regionális és helyi önkormányzatokat is, amelyek képesek a polgárok összességének elérésére, és amelyek felelősek is a Chartában lefektetett jogok mindennapi alkalmazásáért;

2.1.2. **javasolja** az uniós polgárok szabad mozgását garantáló intézkedésekkel kapcsolatban a regionális és helyi hatóságok bevonását, a polgárok számára a tartózkodási helyük szerinti tagállam életébe történő beilleszkedésének megkönnyítése érdekében;

2.1.3. **javasolja**, hogy az uniós polgárok gazdasági és szociális jogainak előmozdítása érdekében tegyenek erőfeszítéseket a jogok harmonizálására az Unió teljes területén, és a regionális és helyi hatóságokkal karöltve igyekezzenek elejét venni bármiféle diszkriminációs szándéknak;

2.1.4. **felszólít** rá, hogy – részvételével – vegyék elejét a más tagállamban lakó uniós polgár családtagjai számára az uniós polgár távozása, elhalálása vagy a pár különválása esetére kialakítandó önálló tartózkodási jog bevezetéséből származó nehézségeknek, nevezetesen a családtagok szociális védelme és munkavállalási joga szempontjából;

2.1.5. **kéri**, hogy a más tagállamban elhalálozott uniós polgár holttestének hazaszállításával kapcsolatos eljárások egyszerűsítésére vonatkozó uniós jogszabály kidolgozásába vonják be a települések képviselőit is;

2.1.6. **javasolja** ajánlás kidolgozását az uniós polgárságra történő iskolai nevelés előmozdítására, melynek az Európai Bizottság lenne a fő végrehajtója, és amelybe bevonják a nevelési szempontból illetékes önkormányzatok képviselőit is;

2.1.7. **ajánlja**, hogy az olyan kezdeményezések, mint az „Oktatással a polgárságért” Európai Éve, megfelelő költségvetési keretben részessüljenek, amelynek köszönhetően európai, regionális és helyi szintű tevékenységet folytathatnak;

2.1.8. **ajánlja** az uniós polgárok politikai jogainak kiterjesztését, illetve ehhez annak átgondolását, hogy kapjanak-e az uniós polgárok szavazati jogot, illetve választhatók legyenek-e a lakóhelyük szerinti tagállam regionális és országos választásain;

2.1.9. **ajánlja**, hogy az Európai Gazdasági Térség tagországainak állampolgárai ne kapjanak automatikusan szavazati jogot, illetve ne legyenek választhatók a lakóhelyük szerinti uniós tagállam helyhatósági választásain;

2.1.10. **javasolja**, hogy alakítsanak ki szabályozott eljárásokat az Európai Parlament és az Ombudsman részére abból a célból, hogy az általuk nem befogadható kérelmeket és panaszokat más hatóságokhoz (például az esetleges nemzeti ombudsmanhoz vagy akár közvetlenül a helyi és regionális hatóságokhoz) továbbíthassák;

2.2. Az Alapjogok Ügynökségével kapcsolatban:

2.2.1. **ajánlja**, hogy a létrehozandó Alapjogok Ügynöksége kapjon megfelelő anyagi és szellemi eszközöket annak érdekében, hogy mind hatékonysága, mind függetlensége biztosítható legyen;

2.2.2. **javasolja**, hogy az ügynökség tevékenységi körét korlátozzák a Chartában lefektetett alapjogok – az Alkotmány-szerződés II-112. cikkében szabályozott módon történő – alkalmazására;

2.2.3. **javasolja**, hogy egyfelől az ügynökséget tekintsék a hálózatok olyan hálózatának, amely képes az alapjogi charta által képviselt kultúra kiteljesítésére mind az Unión, mind a tagállamokon és a regionális és helyi önkormányzatokon belül, s ennek megfelelően kapcsolják hozzá az alapvető jogok egyes

aspektusai tekintetében létrehozott összes szervezetet, másfelől pedig, hogy felépítése feleljen meg az alapvető jogok különböző területeinek és rendelkezzen hatékony működését garantáló éves vagy többéves programmal;

2.2.4. **kéri**, hogy az ügynökséget – amellet, hogy az független és megbízható szervként begyűjti és elemzi az információkat, valamint ajánlásokat fogalmaz meg az uniós intézmények számára, ide értve a Bíróságot is – vonják be az alapjogokra vonatkozó oktatási és kommunikációs politika megvalósításába;

2.2.5. **javasolja**, hogy az ügynökség tevékenységét korlátozzák az uniós tagállamok területére;

2.2.6. **felhívja** a létrehozandó ügynökséget, hogy létesítsen kapcsolatot egyfelől az Európa Tanáccsal, az alapvető jogok kérdésében érdekelt nemzeti intézményekkel és civil szervezetekkel, valamint a független szakértők hálózatával, másfelől pedig a regionális és helyi önkormányzatokkal, amelyek sajátos megközelítésüket felhasználva képesek tevékenységében segítségére lenni, illetve készítsen évente jelentést az alapvető jogok uniós helyzetéről;

2.2.7. **javasolja**, hogy fellépését korlátozzák az EU-Szerződés 7. cikkének címében – illetve az Alkotmány-szerződés I-59. cikkében – foglaltakra, s csakis a Tanács, az Európai Parlament vagy az Európai Bizottság kifejezett felkérése esetén kerüljön rá sor;

2.2.8. **kéri**, hogy a létrehozandó európai ügynökség igazgatótanácsában vegyen részt a regionális és helyi önkormányzatok képviselője is.

Brüsszel, 2005. július 6.

A Régiók Bizottsága

elnöke

Peter STRAUB